

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1343/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114208183
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114208183.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: G. zastúpeného E. proti žalovanému E. toho času na neznámom mieste, v konaní zastúpenému opatrovníčkou JUDr. Janou Palkovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 50,70 Eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 27. augusta 2015 č. k. 11C/5/2015-37, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 50,70 Eur a k rukám právneho zástupcu žalobcu náhradu trov konania v sume 16,50 eur za zaplatený súdny poplatok a v sume 11,72 eur za trovy právneho zastúpenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne, keďže z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok vyplynulo, že žalovaný porušil svoje povinnosti cestujúceho, keď dňa 03.09.2013 cestoval na trati H. prevádzkovanvej žalobcom bez platného cestovného lístka. Preto je žalovaný povinný podľa § 760, § 772 Občianskeho zákonníka, § 14 ods. 1 písm. d/, 2 a § 17 ods. 2 Zák. č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov zaplatiť žalobcovi ako dopravcovi stonásobok základného cestovného v sume 50 eur a základné cestovné 0,70 eur, čo spolu predstavuje 50,70 eur. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnému žalobcovi patrí náhrada trov konania, v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Konštatoval, že v predmetnej právnej veci sa jedná o tzv. drobný spor, keď predmet konania nedosahuje výšku 1.000 eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p. (§ 29 ods. 6 v spojení s § 200ea O.s.p.). Žalobca uplatnil trovy konania za právne zastupovanie vo výške 88,70 eur. Z uvedených trov konania považoval súd za dôvodné trovy za právne zastupovanie - tarifnú odmenu 16,60 eur za každý z dvoch úkonov právnej pomoci - prevzatie zastúpenia a písomná žaloba + režijný paušál 8,04 eur za každý z týchto úkonov + 20% DPH zo súčtu tarifných odmien a režijných paušálov a za zaplatený súdny poplatok 16,50 eur. Uplatnené trovy konania považoval súd za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke 50,70 eur, keď tieto prevyšujú skoro o polovicu, pričom s ohľadom na trovy právneho zastúpenia sa jedná v danej veci o skutkovo i právne jednoduchú vec, kde právo žalobcu bolo uplatnené formulárovou žalobou, ktorú žalobca používa vo všetkých svojich veciach a mení len konkrétne údaje o žalovanom a mieste a čase čiernej jazdy žalovaného. Preto súd náhradu trov žalobcu podľa § 150 ods. 2 O.s.p. znížil tak, že žalobcovi priznal iba náhradu trov konania za súdny poplatok zaplatený navrhovateľom a 20% z trov právneho zastúpenia. Žalobca si uplatnil k náhrade aj trovy právneho zastúpenia za úkon - predžalobný pokus o zmier, ktorý úkon súd nepovažoval za úkon právnej pomoci vykonaný v súdnom konaní, keď ide o formálny úkon, vyžadujúci minimálnu administratívnu prácu a nie odborné právne vedomosti.

2. Proti rozsudku, jeho výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhol zmeniť rozsudok v napadnutej časti tak, že žalobcovi bude uložené, aby zaplatil žalobcovi súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 88,70 Eur (3 úkony á 16,60 Eur + DPH + 3 x režijný paušál á 8,04 Eur), všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súdu prvej inštancie vyčítal, že výrok jeho rozhodnutia o trovách vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. Namietal, že súd prvej inštancie rozhodnutie o trovách konania odôvodnil iba podľa ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., pričom je nepochybné, že vec je možné považovať za drobný spor podľa ustanovenia § 200ea O.s.p., avšak či sú trovy primerané voči pohľadávke je potrebné posudzovať v každom prípade individuálne. Poukázal na viacero súdnych rozhodnutí slovenských súdov, kde bol v konaní predmetom drobný spor, avšak treba dôsledne postupovať pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 1, 2, pretože v opačnom prípade by nebola zabezpečená rovnosť účastníkov konania a ústavné právo domáhať sa ochrany na súde. Preto nemožno priznať, resp. znížiť trovy konania len s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 2, že ide o drobný spor. Vydaním rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie znížil žalobcovi priznané trovy konania, postupoval nad rámec platnej právnej úpravy. Nesprávne použitie ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. videl v tom, že v zmysle dôvodovej správy zákona č. 384/2008 Z.z., ktorým bol s účinnosťou od 15.10.2008 zmenený a doplnený Občiansky súdny poriadok, súdy pristupujú k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Citované zákonné ustanovenie preto možno aplikovať v prípade, keď trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka, minimálne dvojnásobne vyššiu ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Náhrada konania v prejednávanej veci okrem súdneho poplatku predstavuje za právnu službu odmenu iba za minimálny počet úkonov s minimálne určenou sadzbou, preto súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p.. Riadiac sa zásadou zodpovednosti za výsledok konania mal podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. priznať úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci uplatnené trovy konania spočívali v zaplatení súdneho poplatku v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov v znení neskorších právnych predpisov a minimálnej tarifnej odmeny advokáta za právne služby podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou žalobcu, a preto nemožno znížovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Zdôraznil, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri prevzatí právneho zastúpenia, odoslanie výziev pred podaním návrhu, príprava žaloby a podanie žaloby na príslušnom súde je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si primeranú časovú náročnosť, ktorú je advokát povinný venovať kontrole správnosti a úplnosti podania, ako i dôkazných prostriedkov predkladaných spolu so žalobami. Všetky uplatňované trovy konania sú preto v žalobe účelne vynaložené a uplatňované v súlade s právnymi predpismi v minimálnej výške podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. už vyššie citovanej. Poukázal ďalej na to, že žiadne či už z hmotných alebo procesných platných noriem neobmedzuje právo účastníka dať sa zastupovať advokátom a toto právo nie je obmedzené ani v tzv. drobných sporoch. Rozsah zníženia primeraných trov konania označil za odporujúci dobrým mravom ako aj za nespravodlivé, neodôvodnené a neprimerané, aby žalovaný neznášal trovy procesne plne úspešného žalobcu, vrátane trov právneho zastúpenia v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p..

3. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 379 a § 380 zák.č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) v medziach odvolania, t.j. vo výroku o trovách konania a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP.

4. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, ktorým bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený zák.č. 99/1963 Zb., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. V danej veci treba uviesť, že súd prvej inštancie o trovách konania rozhodoval a odvolanie žalobcu bolo podané v čase účinnosti zák.č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok), preto v zmysle cit. ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP odvolací súd odvolacie dôvody žalobcu posúdil a postup a rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal z pohľadu vtedy platného a účinného procesného predpisu, teda zák.č. 99/1963 Zb.

6. Preskúmaním zistil, že ustanovenie § 150 cit. zákona umožňovalo, ak existovali dôvody hodné osobitného zreteľa, výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti nepriznať. Uvedené ustanovenie tak umožňovalo aplikovať odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok, ako aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu; bolo odôvodnené tým, že by strohá aplikácia príslušných ustanovení o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducej tvrdosti. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa sa podľa dovtedajšej súdnej praxe prihliadalo na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov, teda nielen toho, ktorého by podľa všeobecných ustanovení postihovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho, koho majetková sféra by bola použitím tohto ustanovenia dotknutá.

7. Novelou uskutočnenou zákonom č. 384/2008 Z.z. účinnou od 15.10.2008 bolo citované zákonné ustanovenie označené ako ods. 1 s doplnením druhej vety, podľa ktorej súd prihliadal pri rozhodovaní o náhrade trov najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril, čo neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

8. Zároveň bol doplnený ods. 2, podľa ktorého, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Podľa znenia citovaného zákonného ustanovenia sa tak pre jeho aplikáciu vyžadovalo konštatovanie, že sa jedná o drobný spor a že sú trovy neprimerané voči pohľadávke.

9. Drobné spory boli vymedzené v ustanovení § 200ea O.s.p.

10. Je nepochybné, že v prejednávanej veci sa jedná o drobný spor. Ďalšou podmienkou aplikácie ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. bolo konštatovanie, že sú trovy neprimerané voči pohľadávke.

11. V prejednávanej veci žalobou vo veci samej bolo uplatnené zaplatenie istiny vo výške 50,70 Eur s príslušenstvom. Náhrada trov prvostupňového konania bola uplatnená spolu vo výške 105,20 Eur (súdny poplatok 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 88,70 Eur za 3 úkony právnej služby po 16,60 Eur + 3 x režijný paušál po 8,04 Eur + DPH).

12. Je tak zrejmé, že v danej veci boli splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí o trovách konania, keďže v danej veci sa jednalo o drobný spor a trovy uplatnené žalobcom boli neprimerané voči žalovanej pohľadávke. V súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. nie je bezvýznamné pritom v danej veci konštatovať, že sa jedná o skutkovo a právne nenáročnú vec s vysokou frekvenciou výskytu u žalobcu zastúpeného právnym zástupcom. Zo žaloby je zrejmé, že sú v danom prípade, ako aj vo všetkých ďalších veciach žalobcu len vyplnené údaje o prípade, ako aj údaje o cestujúcom z priloženého hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok, vyhotovenom revízorom žalobcu. Z obsahu spisu nie je zrejmé, že by bol vo veci vykonaný akýkoľvek ďalší úkon, prípadne vyvinutá ďalšia činnosť zo strany právneho zástupcu. Je pritom potrebné poukázať na nepomer žiadanej náhrady trov a pohľadávky, pričom cieľom konaní v drobných sporoch má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi.

13. Súd prvej inštancie preto postupoval v intenciách citovaného zákonného ustanovenia, ktoré súdu umožňovalo v prípade drobných sporov trovy nielen znížiť, ale ich aj nepriznať, a preto pokiaľ v súvislosti s uplatnením a priznaním pohľadávky vo výške 50,70 Eur priznal žalobcovi náhradu trov konania spolu vo výške 28,22 Eur, bolo jeho rozhodnutie odvolacím súdom potvrdené.

14. Odvolaním nenapadnutej časti, t.j. pokiaľ bolo rozhodnuté o povinnosti zaplatiť istinu vo výške 50,70 Eur sa odvolací súd nedotýkal, pretože proti tomuto výroku odvolanie nesmerovalo a tak nadobudol právoplatnosť (§ 367 CSP).

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalovanému v konaní v súvislosti s podaným odvolaním žiadne trovy nevznikli.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).